

Mál nr. 159/2018**M og
V vegna kröfu um greiðslu bóta úr líftryggingu X
Ágreiningur um greiðslu úr líftryggingu****Gögn.**

Málskot málskotsaðila, móttakið 22.5.2018, ásamt fylgiskjöllum.

Bréf V, dags. 1.6.2018.

Málsatvik.

Eftirlifandi kona X, M, gerir kröfu um greiðslu tryggingarbóta úr líftryggingu X, en X andaðist þann 19. mars 2017. V hefur hafnað greiðsluskyldu.

Málsatvik eru þau að á grundvelli beiðnar X, dags. 11. febrúar 1993, var gefin út líftrygging fyrir X nr. 31540. Á þeim tíma sem tryggingin var tekin voru sjö spurningar á líftryggingarbeiðni, sem tryggingartaki þurfti að svara áður en vátryggjandi tók afstöðu til beiðninnar, þ.e. hvort hann samþykkti beiðnina eður ei. Þrjár þessara spurninga lutu að því hvort tryggingabeiðandi hefði sl. 10 ár legið á sjúkrastofnunum vegna sjúkdóma, slyss og/eða rannsóknar, hvort hann hafi nú eða hafi haft aðra sjúkdóma líkamlega eða andlega og hvort tryggingarbeiðandi hafi haft aðra sjúkdóma. Öllum þessum spurningum svaraði X neitandi á tryggingarbeiðninni. Var því fallist á beiðni X um líftryggingu og gefið út umrætt tryggingarskírteini.

Samkvæmt fyrirliggjandi upplýsingum sem liggja fyrir var X sendur í áreynslupróf vegna brjóstverks þann 9. október 1992, en slíkan verk hafði X haft í fimm ár. Dagana 13. til 16. október 1992 lá X á Lyflækningadeild LSH vegna hjartaþræðingar og kransæðamyndunar. Frá 18. til 22. nóvember 1992 lá X á ný inni á Lyflækningadeild LSH til hjartaþræðingar. Þá var gerð vinstri hjartaþræðing og kransæðavíkkun á framveggskvísl vinstri kransæðar. Þann 20. janúar 1993 var X svo vísað til læknis vegna brjóstverkja og áreynsluprófs, en prófið leiddi til brjóstverkja og breytinga í hjartariti eftir fimm mínútna áreynslu. Í kjölfar þessa var X svo lagður inn á Lyflækningadeild LSH að nýju dagana 15. til 18. febrúar 1993.

Ágreiningur M og V lýtur fyrst og fremst að því hvort X hafi upplýst vátryggjanda nægilega vel um heilsu sína og líkamlegt ástand, þegar beiðni hans um líftryggingu var lögð fram og samþykkt af vátryggjanda, þ.e. hvort þær upplýsingar sem X veitti vátryggingartaka á sínum tíma voru þess eðlis að vátryggjandi hafi getað tekið upplýsta ákvörðun um hvort hann vildi selja X líftryggingu eður ei. Við mat á þessu verður enn fremur að horfa til þess hvort reglur um áhættumat vátryggjanda hefðu leitt til þess að beiðni X um líftryggingu hefði verið afgreidd á annan hátt ef réttar upplýsingar um sjúkrasögu X hefðu verið til staðar þegar tryggingarbeiðnin var lögð fram, og samþykkt. Í gögnum málsins liggja enn fremur fyrir upplýsingar um gildandi reglur endurtryggjanda sem voru í gildi á þeim tíma sem umrædd trygging var tekin.

Álit.

Við mat á því hvort ábyrgð V falli niður vegna vanrækslu tryggingartaka á því að veita upplýsingar er einkum til 83. gr. laga um vátryggingarsamninga nr. 30/2004 að líta. Í 1-3 mgr. þeirrar greinar er nánar fjallað um áhrif þess að upplýsingaskylda vátryggingartaka er vanrækt.

Í því máli sem hér um ræðir er það grundvallaratriði að þeim spurningum sem lagðar eru fyrir vátryggingartaka sé svarað í samræmi við það staðreyndir og vátryggingartaki veit um, enda um að ræða upplýsingar sem skipta sköpum fyrir vátryggjanda við mat hans á því hvort rétt sé að samþykkja eða hafna líftryggingarbeiðni.

Í ljósi upplýsinga sem liggja fyrir í gögnum sem hafa verið lögð fyrir nefndina er augljóst að vátryggingartaki upplýsti vátryggjanda ekki um sjúkrasögu sína með þeim hætti sem honum bar, sem

hefði án nokkurs vafa haft áhrif á ákvörðun váttryggjanda varðandi beiðni X um líftryggingu hefðu þær upplýsingar legið fyrir.

Með vísan til 1. og 2. mgr. 83. gr. laga um váttryggingarsamninga er ljóst að upplýsingar sem X veitti í líftryggingarbeiðni voru þess eðlis að váttryggður með sviksamlegum hætti veitti váttryggjanda rangar upplýsingar um heilsufar sitt við töku líftryggingar.

Slík sviksemi við upplýsingagjöf við töku tryggingar leiðir til þess að ábyrgð tryggingarfélags fellur niður, sbr. 1. mgr. 83. gr. laga um váttryggingarsamninga. Engu skiptir í þessu samhengi hvort X hafi látist af öðrum orsökum en þeim sem varða þá sjúkdóma sem váttryggjandi var ekki upplýstur um við útgáfu líftryggingarskírteinisins þar sem draga má þá ályktun að váttryggjandi hefði hafnað líftryggingu X ef réttar upplýsingar hefðu legið fyrir við töku hennar, m.a. með vísan til gildandi reglna á þeim tíma um áhættumat. Varðandi þessa niðurstöðu nefndarinnar má einnig vísa til niðurstöðu hæstaréttardóms í máli nr. 396/2006, þar sem ekki var getið um kransæðasjúkdóm sem var til staðar við töku líftryggingar og var félagið því sýknað af kröfu um greiðslu váttryggingarbóta.

Með vísan til þess er að framan greinir verður ekki fallist á kröfu M um að hún eigi rétt til greiðslu úr líftryggingu X hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á greiðslu váttryggingarbóta úr líftryggingu X hjá V.

Reykjavík, 31. júlí 2018.

Sóley Ragnarsdóttir lögfr.

Guðmundur Stefán Martinsson lögfr.

Lúðvík Bergvinsson lögmaður